

TUŽITELJ: **Hrvatsko društvo za zaštitu ptica i prirode, udruga, Gundulićeva 19a, Osijek, zast. po voditelju projekta Tiboru Mikuska**

TUŽENIK: **Ministarstvo zaštite okoliša i prirode, Ulica Republike Austrije 14, Zagreb**

TUŽBA

Radi Rješenja Ministarstva zaštite okoliša i prirode, Klasa UP/I 351-03/12-02/31, Ur.broj:517-06-2-1-1-12-13, od dana 21. prosinca 2012. godine

3X

Tužitelj u zakonskom roku podnosi tužbu protiv Rješenja Ministarstva zaštite okoliša i prirode, Klasa UP/I 351-03/12-02/31, Ur.broj: 517-06-2-1-1-12-13, od dana 21. prosinca 2012. godine. Budući se radi o tužbi iz područja zaštite okoliša, moli se Naslov da **hitno** pokrene postupak po istoj, a sukladno čl. 149. Zakona o zaštiti okoliša (NN 110/07) koji propisuje kako je „sudski postupak po svakoj tužbi iz područja zaštite okoliša, hitan“.

Rješenje posl.broj. objavljeno je 10.01.2013. godine na službenim web stranicama Ministarstva (sukladno čl. 95. st. 2. Zakona o općem upravnom postupku, „*Dostava javnom objavom obavlja se stavljanjem pismena na oglasnu ploču javnopravnog tijela, objavom pismena u dnevnim novinama, na internetskoj stranici javnopravnog tijela ili na drugi prikladan način.*“

Pobijanim Rješenjem tuženik je zahvat sustav navodnjavanja područja Baranje iz lateralnog kanala Kneževi Vinogradi-Zmajevac, nositelja zahvata Hrvatske vode, VGO za Dunav i Donju Dravu iz Osijeka, Splavarska 2a, ocijenio kao prihvatljiv za okoliš uz primjenu mjera zaštite okoliša (A) te uz program praćenja stanja okoliša (B) određenim samim Rješenjem.

Tužitelj pobija Rješenje tuženika pod gornjim posl. brojem u cijelosti, te se tužba upućuje jer se u postupku koji je aktu prethodio nije postupilo prema pravilima postupka, a osobito što činjenično stanje nije pravilno utvrđeno i što je iz utvrđenih činjenica izveden nepravilan zaključak u pogledu činjeničnog stanja i nije pravilno primijenjen zakon.

Osporavano Rješenje koje se pobija ovom tužbom, izdano je od strane nadležnog tijela iako nisu bili ispunjeni svi propisani uvjeti za njegovo izdavanje. Ministarstvo zaštite okoliša i prirode (ovdje tuženik) je pri donošenju Rješenja posl.broj. gornji počinilo više bitnih povreda postupka, te je nepravilno utvrdilo činjenično stanje iz kojeg je izveden nepravilan zaključak u pogledu činjeničnog stanja te nije pravilno primijenjen zakon.

U pobijanom Rješenju tuženik je pogrešno ocijenio predmetni zahvat kao povoljan za okoliš i ekološku mrežu, a zapravo je potpuno suprotno, trebao donijeti rješenje kojim predmetni zahvat ocjenjuje kao zahvat koji će imati nepovoljan utjecaj na okoliš i ciljeve očuvanja ekološke mreže, odnosno, radi brojnih nedostataka Studiju utjecaja na okoliš za predmetni zahtjev trebalo je odbaciti.

Hrvatsko društvo za zaštitu ptica i prirode (ovdje tužitelj) sukladno čl. 144. st. 2. Zakona o zaštiti okoliša, imaju dovoljan (vjerojatan) pravni interes za pristup pravosuđu, tj. za pokretanje predmetnog spora.

Razlozi za to su slijedeći:

- I. Upravni postupak izdavanja Rješenja protiv kojeg se pokreće ovaj upravni spor nije bio vođen pravilno. Postupak procjene utjecaja na okoliš za zahvat u okoliš radi kojeg je doneseno predmetno Rješenje posl.broj. gornji, nije proveden temeljem Zakona o zaštiti okoliša NN 110/2007 i Uredbe o procjeni zahvata na okoliš (NN 64/08, NN 67/09), mada je tako navedeno u Rješenju.
  - a) člankom 13. st. 5. Uredbe o procjeni zahvata na okoliš propisano je da „*Kada povjerenstvo na prvoj sjednici ocijeni da studiju treba dopuniti podacima koji su takve prirode da, u bitnom, utječu na cjelovitost **studije i pri tome ocijeni da dopunu studije objektivno nije moguće provesti u roku od 30 dana, predložit će nadležnom tijelu da zahtjev nositelja zahvata odbije kao neutemeljen.***“. Kako je prva sjednica Povjerenstva, na kojoj su zatražene dorade i dopune Studije, održana 15.05.2012. godine, a nadležno Ministarstvo je donijelo odluku da se Studija upućuje na javnu raspravu tek 12.07.2012. tj. tek dva mjeseca poslije, evidentno je da su dorade i dopune bile takvog tipa da ih nije bilo moguće provesti u roku od 30 dana, te je Povjerenstvo trebalo, sukladno Zakonu, nadležnom tijelu predložiti odbijanje zahvata (**dokaz:** pobijano Rješenja posl. br. gornji).
  - b) Tijekom javne rasprave održane u razdoblju 30. srpnja do 28. kolovoza 2012. u Osječko-baranjskoj županiji Tužitelj je u zakonskom roku priložio opsežne primjedbe na manjkavosti kvalitete Studije (**dokaz:** Primjedbe Hrvatskog društva za zaštitu ptica i prirode od 28.08.2012). Člankom 15. st. 3. Uredbe o procjeni zahvata na okoliš propisano je da „*Povjerenstvo će razmotriti mišljenja, primjedbe i prijedloge te očitovanje iz stavka 2. ovoga članka, **obrazložiti razloge njihova prihvatanja odnosno ne prihvatanja u odnosu na najprihvatljiviju varijantu zahvata, te će donijeti mišljenje o prihvatljivosti zahvata.***“ Na drugoj sjednici Povjerenstva, održanoj 08.11.2012. godine u Zagrebu, **Povjerenstvo je u cijelosti propustilo stručno i objektivno razmotriti izložene primjedbe javnosti i zainteresirane javnosti**, kao i očitovanje nositelja zahvata na navedene primjedbe (**Dokaz:** Zapisnik sa 2. sjednice Povjerenstva od 08.11.2012 g., vidi dalje pod II.).
- Dalje odstupanje od propisane procedure jest i **trajanje samog postupka**. Dakle, suprotno važećim propisima postupak je trajao od 05.03.2012. godine, dana kada je nositelj zahvata podnio zahtjev za pokretanje postupka, do 08.11.2012. godine (datum održane druge sjednice

Povjerenstva), dakle punih 8 (osam) mjeseci i tri (3) dana, a ne 4 (četiri), odnosno 6 (šest) mjeseci kako je to propisano člankom 78., st.1. i 2. Zakona o zaštiti okoliša 110/07). Spomenutim odredbama propisuje se kako se *“postupak procjene utjecaja zahvata na okoliš mora se provesti u roku od četiri mjeseca od dana primitka urednog zahtjeva nositelja zahvata (st.1.), te se samo “iznimno, rok za provedbu postupka procjene utjecaja zahvata na okoliš može produžiti najviše za dva mjeseca ako je u postupku ocijenjeno nužnim obavljanje dopunskih radnji.”*

- c) Člankom 7. i Prilogom IV Uredbe o procjeni zahvata na okoliš propisano je da Studija utjecaja na okoliš obvezno sadrži **varijantna rješenja** zahvata što predmetna **Studija ne sadrži**. Dapače, niti nakon što je zainteresirana javnost ukazala na ovaj propust, Investitor i Izrađivač Studije nisu odgovarajuće dopunili Studiju, već tvrde da su sve moguće varijante obrađene u poglavlju B, te da je *„jedina moguća varijanta, izvedba cijevne mreže, bila neprihvatljiva ekonomski i ekološki u odnosu na pripremu postojeće otvorene kanalske mreže.“* Navedeno se obrazloženje u cijelosti može ocijeniti neutemeljenim i lažnim, a Hrvatsko društvo za zaštitu ptica i prirode je ponudilo nekoliko varijantnih rješenja – navodnjavanje iz postojeće kanalske mreže putem rada postojećih crpnih stanica, navodnjavanje iz bunara, te navodnjavanje „kap-po-kap“. Alternativnih mogućnosti za navodnjavanje ima još i dobro su poznate u odgovarajućoj literaturi.
- d) Člankom 13. Zakona o zaštiti okoliša propisano je načelo Cjelovitog pristupa kojim se određuje da je njegova osnovna svrha sprječavanje i/ili smanjenje rizika za okoliš na najmanju moguću mjeru rizika na okoliš u cjelini. Člankom 7. i Prilogom IV Uredbe o procjeni zahvata na okoliš propisano je da Studija utjecaja na okoliš obvezno sadrži opis utjecaja zahvata na okoliš, tijekom građenja i/ili korištenja zahvata, koji posebice uključuje *„izravne, neizravne, sekundarne, **kumulativne**, kratkoročne, srednjoročne, dugoročne, trajne, privremene, pozitivne i negativne utjecaje.“* Predmetna studija ne sadrži kumulativni utjecaj svih predviđenih zahvata (izgradnja crpne stanice, izgradnja lateralnog kanala, izgradnja mreže za navodnjavanje), niti sagledava kumulativne utjecaje planiranog zahvata sa drugim istovjetnim zahvatima unutar Osječko-baranjske županije i Baranje. Dapače, procjena utjecaja izgradnje nove, reverzibilne crpne stanice i novog lateralnog kanala Kneževi Vinogradi-Zmajevac nikada nije provedena zbog grubog kršenja zakodavne i pravne procedure. Niti nakon što je zainteresirana javnost ukazala na ovaj propust, Investitor i Izrađivač Studije nisu odgovarajuće dopunili Studiju, a način izrade ove studije predstavlja tipičan slučaj prilikom izrade hrvatskih studija „utjecaja na okoliš“ u kojem se veliki zahvat sa znatnim negativnim utjecajima nastoji rascjepkati na nekoliko manjih (tzv. faza) kako bi se pojedinačnim i necjelovitim studijama minimalizirao njihov utjecaj. Smatramo da studija za ovakve zahvate, osobito one koji se nalaze na području ili u blizini područja ekološke mreže, mora obuhvatiti analizu cjelokupnog utjecaja zahvata temeljem cjelovitog projekta, kao i dodatno analizirati kumulativne utjecaje sličnih zahvata iz drugih planiranih projekata. Ovim načinom izrade je u cijelosti prekršeno načelo Cjelovitog pristupa iz Zakona o zaštiti okoliša, kao i odredbe odgovarajuće Uredbe o procjeni utjecaja zahvata na okoliš koje govore o obveznom sadržaju Studije.
- e) Člankom 16. Zakona o zaštiti okoliša propisano je načelo Pristupa informacijama i sudjelovanja javnosti. Unatoč tome što je Hrvatsko društvo za zaštitu ptica i prirode iskazalo interes za predmetni zahvat još od 2010. godine (**dokaz:** Dopis Hrvatskog društva za zaštitu ptica i prirode od 28.10.2010.), te što je opsežnim primjedbama sudjelovalo tijekom javne rasprave (**dokaz:** Primjedbe HDZPP na SUO od 28.08.2012) zainteresirana javnost nakon isteka roka javne rasprave do izdavanja predmetnog Rješenja nije bila obavještena o samom postupku. Iako je člankom 11. Uredbe o procjeni utjecaja zahvata na okoliš navedeno da su sjednice Savjetodavnog stručnog povjerenstva javne, niti Društvo niti zainteresirana javnost nije bila

obavještena o održavanju sjednice, niti je bila pozvana prisustvovati istoj. Jednako tako, Društvo nije nikada dobilo izvješće o provedenoj javnoj raspravi i očitovanje nositelja zahvata na dane primjedbe tijekom javne rasprave, niti je zainteresirana javnost imala priliku komentirati očitovanje nositelja zahvata. Drugim riječima, nakon provedene javne rasprave cjelokupni daljnji postupak procjene se odvijao u potpunoj tajnosti sve do dana objavljivanja Rješenja. Ovim načinom izrade je u cijelosti prekršeno načelo Pristupa informacijama i sudjelovanja javnosti iz Zakona o zaštiti okoliša, odredbe čl. 140. st. 5. Zakona o zaštiti okoliša, kao i odredbe odgovarajuće Uredbe o procjeni utjecaja zahvata na okoliš.

- f) U postupku donošenja predmetnog Rješenja povrijeđen je i čl. 75. Zakona o zaštiti okoliša kojim se propisuje kako „*Studija o utjecaju zahvata na okoliš mora biti izrađena na temelju najnovijih, vjerodostojnih i dostupnih podataka*“.

Prvo, navodimo manjkavosti vezane uz postojeću biološku i krajobraznu raznolikost, od činjenice da se ne razmatra utjecaj zahvata na ključne ekološke i hidromorfološke procese koji omogućuju razvoj postojeće biološke i krajobrazne raznolikosti, kao niti utjecaj zahvata na ključne populacije rijetkih i ugroženih svojti zaštićenih odredbama Zakona o zaštiti prirode. Bez jasnog odgovora i dokaza ostala su bez odgovora slijedeća pitanja i zahtjevi:

- Koji su ključni ekološki i drugi procesi koji omogućuju razvoj postojeće biološke i krajobrazne raznolikosti na području zahvata, te funkcioniranje ekoloških sustava?
- Koje svojte žive na lokaciji zahvata i koliko su njihove populacije velike (brojne)?
- Koje će svojte biti zahvaćene planiranim zahvatom i u kojoj mjeri?
- Na koji način će planirani zahvat i posljedice zahvata utjecati na populacije rijetkih i ugroženih vrsta životinja koje područje koriste za odmor, ishranu i razmnožavanje?
- Koliko vrsta strogo zaštićenih i zaštićenih svojti definiranih odgovarajućim pravilnikom živi na području Dunavskog rita? Koliko su velike njihove populacije i gdje su rasprostranjene?
- Koliki dio populacije će biti zahvaćeno predmetnim radovima, a koliko posljedicama rada sustava navodnjavanja?
- Kolika je šteta (ekonomska i ekološka) koja će nastati gubitkom zahvaćenih populacija svojti ili staništa?
- Da li je ta šteta nadoknadiva ili ne? Tko će nadoknaditi (platiti) tako stvorenu štetu?

Osim živog svijeta, Studija utjecaja na okoliš ne sadrži podatke niti analize utjecaja na nadzemne i podzemne vode, iako je činjenica da će povećane stope zahvata vode smanjiti nizvodne protoke za druge korisnike i ekološke potrebe. Nije napravljena niti analiza utjecaja na ekološke procese ekosustava ovisnih o vodi, analiza utjecaja na postojeća vlažna i močvarna staništa unutar i izvan područja zahvata, te analiza utjecaja na populacije strogo zaštićenih biljaka i životinja ovisnih o vodi i vlažnim staništima.

Povjerenstvo, jednako kao i nadležno Ministarstvo, je moralo biti dovoljno stručno i utvrditi da se bez ovih temeljnih i osnovnih parametara ne može procijeniti stvaran utjecaj na okoliš i prirodu, što je u cijelosti propustilo učiniti.

II. Neutemeljenost odbacivanja primjedbi Hrvatskog društva za zaštitu ptica i prirode i kršenje članka 79. Zakona o zaštiti okoliša

U predmetnom Rješenju posl.broj. gornji Ministarstvo je zbog neutemeljenosti odbacilo sve primjedbe Hrvatskog društva za zaštitu ptica i prirode. Međutim, objašnjenja i razlozi za odbacivanje primjedbi su u cijelosti neutemeljena i zakonski neopravdana:

- Ministarstvo u predmetnom Rješenju tvrdi da je izrađeni idejni projekt – Sustav navodnjavanja područja Baranje iz lateralnog kanala Kneževi Vinogradi-Zmajevac – zasebna cjelina i projekt,

te da je time studija utjecaja zahvata na okoliš cjelovita. Navedena **tvrdnja se u cijelosti može smatrati neistinita i lažna**. Prvo, iz svih popratnih dokumenata (**dokaz**: idejni projekt, SUO itd.) je potpuno jasno da planirano navodnjavanje predmetnog područja Baranje nije moguće bez danas nepostojeće crpne stanice Zmajevac, te isto tako danas neizgrađenog lateralnog kanala Kneževi Vinogradi-Zmajevac. Jednako tako, crpna stanica Zmajevac nema nikakvog smisla bez lateralnog kanala i predviđenih površina za navodnjavanje, niti postojanje lateralnog kanala nema smisla bez crpne stanice Zmajevac.

U praksi, ovo je tipični slučaj prilikom izrade hrvatskih tzv. „studija utjecaja na okoliš“ u kojem se veliki zahvat sa znatnim negativnim posljedicama nastoji rascjepkati na nekoliko manjih dijelova (faza, pilot-projekata i sl.) kako bi se pojedinačnim i necjelovitim studijama minimalizirao njihov utjecaj, te lakše provela propisana procedura ishoda odgovarajućih dopuštenja i rješenja. Vrlo često, u ovakvom načinu zaobilaznja zakonske procedure sudjeluju tijela državne vlasti (kao što je u ovom slučaju Ministarstvo) i/ili tijela javne uprave.

Zaključno, cjeloviti zahvat navodnjavanja se sastoji od tri planirana i neodvojiva dijela: crpne stanice, lateralnog kanala i sustava melioracijske mreže, te je za njega trebalo izraditi jedinstvenu studiju utjecaja na okoliš, što u ovom slučaju nije učinjeno te je time prekršena zakonska procedura definirana Zakonom o zaštiti okoliša.

- Nadalje, Ministarstvo tvrdi da za crpnu stanicu i lateralni kanal nije bilo potrebno provesti postupak ocjene zahvata na okoliš i prirodu jer su već ishodne lokacijske i građevinske dozvole, te da se mjere zaštite okoliša ne bi mogle zakonski primjeniti. Ministarstvo tvrdi da „za planiranu crpnu stanicu Zmajevac postupak ocjene prihvatljivosti zahvata na ekološku mrežu nije proveden jer je lokacijska dozvola ishoda 2006. godine kada ekološka mreža nije bila proglašena. **Navedene tvrdnje se u cijelosti mogu smatrati neistinima i lažnima**. Naime, Zakonom o zaštiti prirode iz 2005. godine, i to člancima 58-60. ekološka mreža je bila već definirana, kao i potrebe njene zaštite. Nadalje, već tada (2004) je bio objavljen Crveni popis ugroženih biljaka i životinja te ptica (2003), a 2005. je Državni zavod za zaštitu prirode objavio publikaciju „Nacionalna ekološka mreža – Važna područja za ptice u Hrvatskoj“ koja je obuhvaćala i područje Baranje. Iz svega gore navedenog slijedi da su 2006. godine obveze zaštite prirode, zaštićenih prirodnih vrijednosti i ekološke mreže bile dobro poznate, te da je investitor za izgradnju planirane crpne stanice Zmajevac trebao sukladno čl. 59. Zakona o zaštiti prirode ishoditi uvjete zaštite prirode što do danas nije učinjeno. Umjesto toga, investitor je uz kršenje pravne procedure i propustom (namjernim ili slučajnim) nadležnog tijela ishodio lokacijsku dozvolu. Nadalje napominjemo da, unatoč produženju lokacijske dozvole, crpna stanica Zmajevac nije niti u planu izgradnje, a da je izgradnja lateralnog kanala, započeta u svrhu predizborne kampanje tadašnje vlasti, zaustavljena nakon nekoliko mjeseci a gradilište napušteno.
- Ministarstvo tvrdi da je studija obuhvatila zahvat u potpunosti te procijenila njegov utjecaj na okoliš. Navedena **tvrdnja se u cijelosti može smatrati neistinita i lažna (dokaz**: Studija utjecaja na okoliš iz veljače 2012).
- Ministarstvo tvrdi da je Studija u svojoj ocjeni zahvata obuhvatila cjelokupno područje utjecaja. Navedena **tvrdnja se u cijelosti može smatrati neistinita i lažna (dokaz**: Studija utjecaja na okoliš iz veljače 2012). Naime, cjelokupno područje utjecaja zahvata predstavlja Dunavski rit, te područja koja se nalaze južno i jugoistočno od njega, uključujući dijelove Parka prirode Kopački rit koji se nalaze u tzv. branjenom području (dokaz: studije o hidrološkim odnosi unutar branjenog područja Podunavlja). Površina tzv. pilot područja navodnjavanja je umjetno postavljena na 4.999 ha samo da bi se izbjegla izrada studije utjecaja na okoliš, a iz snimka projektiranog stanja sustava koja se nalazi u predmetnom Rješenju posl.broj. gornji potpuno je vidljivo da ono uključuje cjelokupnu kanalsku mrežu branjenog područja.

- Ministarstvo tvrdi da je obrada utjecaja na postojeće stanje nadzemnih i podzemnih voda u cjelokupnom prostoru poplavne doline Dunava od Batine do ušća Drave preopširna za razinu studije, ali da su takve analize izrađene u sklopu strateških dokumenata. Navedena **tvrdnja se u cijelosti može smatrati neistinita i lažna (dokaz: strateški dokumenti NAPNAV i Plan navodnjavanja područja OSB)**. Navedeni strateški dokumenti samo načelno obrađuju postojeće stanje nadzemnih i podzemnih voda i ne ulaze u detalje potrebne za održivo upravljanje vodnim resursima. Cjelokupno područje poplavne doline Dunava predstavlja jednu hidrološku cjelinu, a ova studija nije uzela u obzir potrebe ostalih korisnika (šumarstvo, stočarstvo, turizam, zaštita prirode itd.), kao niti činjenice o promjenama koje su se dogodile u prostoru u posljednje vrijeme (npr. bušenje niza bunara za potrebe uzimanja vode koje je za svoje potrebe izvelo Belje d.d.).
- Ministarstvo tvrdi da će se povišenom razinom vode u kanalskoj mreži pozitivno utjecati na razinu podzemnih voda te da će regulacijski zahvati imati pozitivan utjecaj na poplavne šume Kopačkog rita i smanjenje sušenja istih. **Navedene tvrdnje se u cijelosti mogu smatrati neistininitima i lažnima**. Naime, šume branjenog područja već danas su izložene intenzivnom sušenju zbog utjecaja postojeće melioracijske mreže (**dokaz: podaci Hrvatskih šuma o sušenju šuma i sječi sušaca na području Podunavlja**). Dapače, čitav niz znanstvenih i stručnih radova u šumarstvu je dokazao da iskopavanje kanala u poplavnom području (bez obzira na razinu vode u njima) dugoročno uzrokuje isušivanje terena i sušenje šuma. Bitno je napomenuti da su melioracijski kanali i iskopani s prvenstvenim ciljem melioracija i isušivanja područja.
- U svojoj tvrdnji da nije trebalo izraditi Glavnu ocjenu zahvata na ekološku mrežu Ministarstvo se poziva na činjenicu da je Uprava za zaštitu prirode u postupku prethodne ocjene prihvatljivosti zahvata na ekološku mrežu ocijenila da zahvat neće imati značajnog utjecaja na istu. Međutim, u navedenom postupku je uobičajeno da se prvo ishodi stručno mišljenje Državnog zavoda za zaštitu prirode. Iz predmetnog Rješenja nije poznato da li je takvo mišljenje uopće ishodišteno, niti na temelju kojih podataka je Uprava za zaštitu prirode donijela zaključak da zahvat neće imati negativnog utjecaja na ekološku mrežu. Međutim, dobro je poznato da je ravnatelj Uprave za zaštitu prirode u vrijeme navodne provedbe prethodne ocjene zahvata na ekološku mrežu istovremeno bio i član upravnog tijela (nadzornog ili upravnog vijeća) Hrvatskih voda. Stoga postoji opravdana sumnja da je izdavanjem takvog rješenja Uprava za zaštitu prirode namjerno pogodovala investitoru uz kršenje propisane zakonske procedure. S druge strane, zahvat izravno utječe na sva živa bića vezana uz vlažna i močvarna staništa, od kojih su mnogobrojna rijetka i ugrožena, a sama vlažna i močvarna ekosustavi jedni od najugroženijih na Svijetu. Stoga tvrdnje da zahvat neće imati utjecaja na ekološku mrežu predstavljaju najobičniju laž!

Radi činjenice kako nisu ispunjeni prethodno navedeni zahtjevi očito je kako se na temelju takve stručne podloge nije moglo donijeti Rješenje kojim se Zahvat ocjenjuje povoljnim za okoliš.

- III. Slijedom svega navedenog pod točkama I.-II. ove tužbe potpuno je jasno kako u pobijanom Rješenju posl.broj. gornji nije pravilno primijenjen zakon te da se u postupku koji je aktu prethodio nije postupilo prema pravilima postupka, a osobito da činjenično stanje nije pravilno utvrđeno, te da je iz činjenica izveden nepravilan zaključak u pogledu činjeničnog stanja.

Iz tih razloga tužitelj predlaže da Sud riješi predmetnu upravnu stvar na način da usvoji ovu tužbu, odnosno da presudom poništi pobijano rješenje tuženika tj. donese:

PRESUDU

„Poništava se Rješenje kojim se zahvat Navodnjavanje područja Baranje iz lateralnog kanala Kneževi Vinogradi-Zmajevac, nositelja zahvata Hrvatske vode, VGO za Dunav i Donju Dravu iz Osijeka, Splavarska 2a, ocjenjuje kao prihvatljiv za okoliš izdano od strane **Ministarstva zaštite okoliša i prirode, Klasa UP/I 351-03/12-02/31, Ur.broj: 517-06-2-1-1-12-13, od dana 21. prosinca 2012. godine**“, a **postupak procjene utjecaja zahvata na prirodu i okoliš mora se ponovno provesti** sukladno važećim zakonskim propisima.“

U Osijeku, 5. veljača 2013. godine

Prilozi:

1. Rješenje Ministarstva zaštite okoliša i prirode, Klasa UP/I 351-03/12-02/31, Ur.broj: 517-06-2-1-1-12-13, od dana 21. prosinca 2012. godine.
2. Primjedbe Hrvatskog društva za zaštitu ptica i prirode na Studiju utjecaja zahvata na okoliš „Sustav navodnjavanja područja Baranje iz lateralnog kanala Kneževi-Vinograd-Zmajevac“ od 28. kolovoza 2012.
3. Dopis Hrvatskog društva za zaštitu ptica i prirode od 28.10.2010.

Tužitelj

Hrvatsko društvo za zaštitu ptica i prirode

Tibor Mikuska, dipl.ing. biologije-ekologije